

128. TASA HELISEB KELLUKE VÄLJAL

Tasa he-li-seb kellu-ke väljal, kerge tolm keerleb
 hämaral teel. laulab küüdi-mees nukralt ja vaikselt,
 kaua laul kajab väljadel veel. lõpetus, lõpetus ees.

Tasa heliseb kelluke väljal,
 kerge tolm keerleb hämaral teel.
 ;;Laulab küüdimees nukralt ja vaikselt,
 kaua laul kajab väljadel veel.;;
 Selles laulus on tundeid nii palju,
 nõnda lihtne ja liigutav see,
 ;;et mu tardunud süda lööb valjult
 ja taas uuesti loitma lööb leek.;;
 Teised ööd mulle tulevad meelde,
 kodumetsad ja haljendav niit.
 ;;Ammu kuivanud silmadest veereb
 jälle pisara põletav piisk.;;
 Tasa heliseb kelluke väljal,
 kerge tolm keerleb hämaral teel...
 ;;Vaikind küüdimees. Maantee nüüd tundub
 mul nii lõputu, lõputu ees.;;